

Wie trekt er aan het langste

De hartenkreet van Frits Dorleijn (YN 3-2021) maakte veel los. Een greep uit de reacties, stuk voor stuk recht uit het hart.

Frits, jouw hartenkreet 'Het kortste eind' beroert mijn moederhart. Wat had ik graag rechtstreeks met een ggz-werker willen bellen in crisistijden! Op de vrijdag voor Pinksteren werd ik zeventien keer gebeld door mijn 36-jarige dochter, die tot mijn grote verdriet lijdt aan een ernstige vorm van schizofrenie.

Wij hadden al zeven jaar geen contact meer met elkaar. Zij wilde dat niet en haar behandelaars van de ggz respecteren deze 'privacywens' tot in het absurde. Ik had geen flauw idee hoe het met haar ging en dat vindt de ggz geen enkel probleem.

Mijn dochter schetste diverse scenario's over hoe ze me om het leven ging (laten) brengen. Ze zei dat ze een 'perfecte moord' aan het plannen was.

112 bellen

Ik belde het landelijk meldpunt Zorgwekkend gedrag. Op de vraag of ik wist op welk adres mijn dochter woont, moest ik het antwoord schuldig blijven. Goddank wist ik haar nieuwe woonplaats, maar niet wie haar behandelaar is.

Omdat het pinksterweekeinde voor de deur stond, moest mijn dochters psychische wachten tot dinsdag. Of ik als melder buiten beeld bleef bij mijn dochter? Dat kon het meldpunt mij niet garanderen. Dat was aan de ggz. 'Als uw dochter voor de deur staat, kunt u natuurlijk altijd 112 bellen', zei het meldpunt.

Inmiddels is het winter en heb ik roerige maanden achter de rug. Mijn dochter kwam tot inkeer en er volgde een periode waarin onze band zich enigszins herstelde. Ik kreeg hoop die plotsklaps weer de grond in werd geboord. Mijn dochter stopte met antipsychotica, beweerde dat de prikpil haar vergiftigde en zocht haar heil in het geloof. Ze zakte steeds meer af en had suïcidale fantasieën: 'Ik denk dat ik mijn hoofd op de spoorrails ga neerleggen, maar misschien loop ik eerst de straat op met een mes'.

In mijn hoofd gingen alle alarmbellen af. 112 bellen? Ik had geen enkele illusie dat er actie zou volgen.

Een trouwe vriend van mijn dochter bood zijn hulp aan. Ik mocht zijn naam en telefoonnummer doorgeven aan de ggz. Dan was ik niet langer de enige die onder vuur lag. Want de ggz meldde mijn dochter al-

eind?

ILLUSTRATIE: LORA WEITS

Voordat ik iets terug kon zeggen, hoorde ik een zoemtoon

tijd prompt dat ik had gebeld om achterdocht te voorkomen.

Maandagochtend 10.00 uur. Ik belde naar het wijkteam van de ggz, beschreef mijn dochters situatie en zei: 'Ik wil binnen een uur teruggebeld worden'. 'Dat gaat niet gebeuren', zei de ggz-medewerkster, 'ik noteer uw gegevens'. Voordat ik iets kon terugzeggen, hoorde ik een zoemtoon.

Sterkte

Anderhalf uur later hoorde ik voor het eerst de stem van mijn dochters casemanager. Ik vroeg of mijn melding rond Pinksteren haar had bereikt. Dat klopte. Ik vertelde haar over mijn dochters destructieve gedachten. Ze begreep dat ik me zorgen maakte, mocht niets vertellen

en wenste me sterkte. Ze zou overleggen met de directeur behandelingen.

Ik wees op artikel 2.1 van de Wvvggz dat gaat over de crisismaatregel. Met dit artikel in de hand zou rechtstreeks contact met mij toch mogelijk moeten zijn zolang de crisis duurde? Ik vroeg de casemanager nadrukkelijk om een interpretatie van de directeur. Ik heb nooit iets vernomen. Mijn dochters vriend is nooit gebeld. Pas veel later drong het tot me door dat de ggz dan aan mijn dochter moest vertellen dat zij zelf contact hadden gezocht met hem en dat kon natuurlijk niet. 'We mogen u niets vertellen. Blijft u vooral bellen, want we mogen wel naar u luisteren.' Een mantra waarvan ik jeuk krijg.

Mijn dochter werd de volgende dag vrijwillig opgenomen en meldde dat een dag

later aan mij. Wat volgde, was amper bij te benen. Dan weer scheldpartijen, dan weer excuses. De thermometer sloeg alle kanten uit. Het laatste wat ik van haar hoorde, was dat haar opname drie weken zou duren. Dat betekent dat ze nu alweer een week thuis zou zijn.

Waken

Vanochtend vroeg kreeg ik een appje: 'Mam, sorry van alles. Ik ben bang dat het in het echt niet meer goed komt. Hopelijk wel in je hart, mam. Ik ben zo ver weg in mijn hoofd, mam. Het is gezonder als jij en Ron nog een leven met elkaar hebben zonder de stress over mij. Ik red mezelf wel.'

LEES VERDER →

→ VERVOLG

Mijn moederhart huilt, Frits. Ik hoef niet uit te huilen bij de ggz. Wat ik wil, is de wetenschap dat de ggz altijd over mijn dochter zal waken.

Dat ik geen nachten met nare dromen hoef te hebben omdat ik niks weet. Dat ik een menselijke dialoog kan hebben met haar psychiater. Dat 'contact met familie' geen afvinklijstje in het behandelplan is. Dat ze mij óók bellen. Omdat ik haar moeder ben. Dan zou ik graag aan het langste eind willen trekken, samen met mijn dochter.

Geertje Paaij

Toolkit Het is crisis thuis

In de Ypsilon toolkit 'Het is crisis thuis' vindt u alles over de Wet verplichte ggz (Wvggz), de wet die gedwongen zorg regelt. Over uw rol als naaste, over dwangbehandeling die ook thuis kan worden opgelegd. Over het plan van aanpak en het zorgplan. Over crisismaatregel en zorgmachtiging, over het meldnummer 'zorgwekkend gedrag'.

Ga naar ypsilon.org/crisis en klik op de iconen voor de handleiding, checklist, sociale kaart, ervaringsverhalen en voor tips over hoe u zelf op de been blijft.